
Op *Pasen* wordt gememoreerd dat Jezus' opstanding betekent dat God 'alles, wat Jezus heeft geleerd en gedaan, ten volle goedkeurt, dat Hij Hem erkent voor Zijn' eigen' Zoon' (I.2, 79) en het bewijs levert 'dat er een eeuwig leven is' ook voor de mens (I.2, 80). Dat Jezus leeft, impliceert dat hij nabij is, alles ziet en hoort, wat leidt tot de aansporing 'Zijne geboden te gehoorzamen' en al in de jeugd 'zoo gezind te zijn als Jezus was' (I.2, 81-82).

Op *Hemelvaartsdag* staat de toelichting bij het evangelie in het teken van de typering van het leven op aarde als een 'oefenschool' voor de hemel, als 'eene vorming voor het leven dáárboven' (I.2, 119).

Op het *Pinksterfeest* wordt uitgelegd hoe juist het was dat Jezus naar de hemel is gegaan (vgl. ook I.2, 110, 114-115). Zo was Hij in staat alles te doen om de apostelen te steunen 'tot volvoering van hun moeilijk werk,' de verkondiging van het evangelie (I.2, 137). De 'Geestesgaven' die hij hen schonk, 'gaven van verstand en hart,' 'kennis, wijsheid, geloof, heiligheid, alles, wat wij tot ons wezenlijk geluk noodig hebben,' wil hij ook mild schenken aan allen die 'zelven ijverig streven, om die te verkrijgen.' (I.2, 138) Uiteengezet wordt hoe in de stichting van de christelijke gemeente en het ontstaan van 'een nieuw godsdienstig en zedelijk leven' de hand van 'de wijze Opvoeder der menschen' zichtbaar is (I.2, 128). Pinksteren wordt getekend als de bron van een beschavings-offensief. Dankzij de werking van 'de Geest van Christus' werden 'onkunde, bijgeloof en zedeloosheid' vervangen door 'verlichter, zuiverder kennis van God en Zijnen wil, door liefde voor Hem, voor Jezus en alle menschen.' (I.2, 144) Waar het evangelie werd aangenomen, 'verdween de duisternis der onkunde en der zonde voor het licht van kennis en heiligheid.' (I.2, 144) Dankzij Wilibrord en Bonifatius ook in 'ons vaderland' waar de bewoners eertijds 'slechts weinig ontwikkeld boven de verscheurende dieren hunner wouden, geen besef hadden van hunne hoogere bestemming.' (I.2, 145) De uitleg van de betekenis van het Pinksterfeest loopt uit op een lofzang op de zegeningen van het evangelie waaronder:

Reine liefde en trouw tusschen echtgenooten, naauwer, hooger verbindtenis tusschen ouders en kinderen, tusschen broeders en zusters, onderlinge liefde en zelfopoffering in de huisgezinnen; wetenschap, beschaving, algemeene menschenliefde, inrigtingen van opvoeding en onderwijs, gestichten voor verwaarloosden, voor gevangenen, zieken, armen: zietdaar, om niet meer te noemen, wat het Christendom ons voor huisgezin en maatschappij heeft aangebragt. (I.2, 146-147)